

ΥΠΟΜΕΣΟΓΕΙΑΚΗ ΖΩΝΗ (πρίνου - οστρουάς - γάβρου)

Η ζώνη αυτή βρίσκεται στο ενδιάμεσο μεταξύ της μεσογειακής ζώνης των αείφυλλων πλατύφυλλων και της ηπειρωτικής των φυλλοβόλων δασών και έχει στοιχεία και των δύο ζωνών. Αναλύεται σε τρεις αυξητικούς χώρους: στους θαμνώνες του πρίνου, στους θαμνώνες του πρίνου και του γάβρου και στους γαβρότοπους.

Πρίνωνες ή ψευδομακκί: Πρόκειται για υποβαθμισμένα συστήματα, λόγω των πυρκαγιών, των λαθροϋλοτομιών του παρελθόντος και ιδιαίτερα της βοσκής, τα οποία φυσιολογικά μοιάζουν με τα μακκί, έχουν όμως τελείως διαφορετική χλωριδική σύνθεση. Αποτελούν υπολείμματα των άλλοτε θαλερών δασών του πρίνου ή του υπορόφου των δρυοδασών. Βρίσκονται σε όλη την Ελλάδα στην αντίστοιχη ζώνη.

Γαβροπρίνωνες: Πρόκειται για υποβαθμισμένους σχηματισμούς θαμνώνων, οι οποίοι συναντώνται σε σχετικά γονιμότερες θέσεις, από τη Στερεά Ελλάδα και βορειότερα. Αποτελούν καθαρή μετάβαση από τα αείφυλλα στα πλατύφυλλα.

Γαβρότοποι: Είναι επίσης υποβαθμισμένοι σχηματισμοί στους οποίους κυριαρχεί ο γάβρος, εμφανίζοντας όμως πολλά στοιχεία του φυλλοβόλου δάσους όπως η χνοώδης δρυς, το τρίλοβο σφενδάμι, η οστρουά κ.λπ. Αποτελούν κυρίως υποβάθμιση του δρυοδάσους με υπόροφο γάβρο.

ΥΠΟΗΠΕΙΡΩΤΙΚΗ ΖΩΝΗ (δρυοδασών, θερμοβιότερων φυλλοβόλων πλατύφυλλων)

Πρόκειται για μια ζώνη ιδιόμορφων φυλλοβόλων δασών η οποία εκτείνεται ως λοφώδης, υποορεινή ή και ορεινή, κυρίως στην Κεντρική και Βόρεια Ελλάδα, συναντιέται όμως και στη Στερεά Ελλάδα, στην Πελοπόννησο ακόμη και στην Κρήτη.

Δρυοδάση βραχύφυλλης δρυός: Είναι μια ποικιλία της χνοώδους δρυός η οποία σχηματίζει αμιγείς συστάδες στην Κρήτη, στον Νομό Ρεθύμνου, συναντάται όμως σχεδόν σε όλη την Ελλάδα και ιδιαίτερα στο Άγιο Όρος σε μίξη με τα αείφυλλα πλατύφυλλα της ψυχρότερης περιοχής τους.

Δρυοδάση χνοώδους δρυός: Η χνοώδης δρυς είναι η πιο ανθεκτική στην ξηρασία από όλες τις φυλλοβόλες δρύες. Συναντάται κυρίως μεταξύ αείφυλλων και φυλλοβόλων πλατύφυλλων. Σπάνια δημιουργεί αμιγείς συστάδες, συνήθως εμφανίζεται σε μίξη με άλλα είδη τόσο στην ψυχρότερη περιοχή των αείφυλλων όσο και στη θερμότερη των φυλλοβόλων.

Δρυοδάση μακεδονικής δρυός: Η μακεδονική δρυς συναντάται μόνο στη Βορειοδυτική Ελλάδα (Ήπειρος, Δυτική Μακεδονία), όπου δημιουργεί συνήθως μικτές συστάδες με τη χνοώδη δρυ, τον φράξο, το τρίλοβο και το πεδινό σφενδάμι, την οστρουά, την αγριοκερασιά (*Prunus mahaleb*), τον γάβρο κ.λπ.

Δρυοδάση πλατύφυλλης δρυός: Η πλατύφυλλη δρυς αποτελεί το κυριότερο είδος δρυός της χώρας μας. Τα δάση της, κατά κανόνα πρεμνοφυή, καταλαμβάνουν πάνω από το 1/3 των δασών της χώρας. Είναι πολύτιμο είδος με δυνατότητα παραγωγής ξύλου, ενώ παράλληλα τα δάση της έχουν μεγάλη οικολογική σημασία και διακρίνονται για την υψηλή βιοποικιλότητά τους.

Δρυοδάση ευθύφλοιης δρυός: Είναι δάση της υψηλότερης περιοχής των δρυοδασών (ορεινών δρυοδασών) και βρίσκονται συνήθως σε ασβεστολιθικά, δολομιτικά και οφιολιθικά πετρώματα.

Δρυοδάση απόδισκης δρυός: Πρόκειται για τη βαλκανική απόδισκη δρυ η οποία δημιουργεί ορεινά δρυοδάση, συχνά με υπόροφο οξιάς, τα οποία αναπτύσσονται σε όξινα πετρώματα (γρανίτης, γνεύσιος, μαρμαρυγιακός σχιστόλιθος).

Δάση καστανιάς με φιλύρα: Η καστανιά εμφανίζεται συνήθως σε νησίδες στις υγρότερες σχετικά θέσεις και σε γονιμότερους σταθμούς πάνω σε εδάφη που προέρχονται από όξινα πετρώματα στη ζώνη των δρυοδασών. Συνήθως εμφανίζεται με σποραδική μίξη της αργυρόφυλλης φιλύρας, της οστρουάς και του σφενδαμιού (ορεινό σφενδάμι) (Βορειοανατολική Χαλκιδική, Πίνδος, Ροδόπη).

Δάση καστανιάς με σφενδάμια: Στο Άγιο Όρος η καστανιά δημιουργεί ολόκληρη ζώνη στην ορεινή περιοχή. Εμφανίζεται σε μίξη με την ελάτη, την οξιά, την αγριοκερασιά και κυρίως με την πλατανοειδή σφένδαμο και σπανιότερα με το πεδινό και τρίλοβο σφενδάμι.

Μικτά δάση δρυός, οξιάς, φιλύρας, ορεινής φτελιάς και σφενδαμιού: Είναι ένας σπάνιος σχηματισμός ο οποίος εμφανίζεται σε σκιερές απότομες κοιλάδες (χαράδρες) ή βόρειες πλαγιές στη Βορειοανατολική Χαλκιδική, στον Κάτω Όλυμπο και στη Βόρεια Πίνδο.

